

Udgifter til Drift og til egentlig Vedligeholdelse allerede efter den hidtil fulgte Fremgangsmaade opføres paa § 6 og i Reglen efter deres Beskaffenhed ikke ville give Anledning til synderlig Tvivl, vil det ofte være vanskeligere at gennemføre en klar og bestemt Sondring mellem egentlig Formueforøgelse og Udgifter til blot Fornylse eller Afløsning af helt eller delvis forbrugte eller overflødiggjorte Værdier. Særlig gælder dette, naar den paagældende Udgift indeholder et Element af begge Dele. Saafremt man da ikke vil gaa over til at indføre et meget omstændeligt og mere besværligt end nyttigt aarligt Afskrivningssystem, vil det være hensigtsmæssigt at forme de nærmere Regler, hvorefter Fordelingen af slige Udgifter mellem Anlæg og Drift formentlig kan ske, med en til det praktiske Øjemed tilstrækkelig Nøjagtighed.

Ved Anskaffelse af nyt rullende Materiel, Skibe, Færger m. v. til delvis Erstatning for ældre udrangeret Materiel, vil den korrekte Fremgangsmaade være den, at Anlægsregnskabet debiteres for alt nyt Materiel (til Anskaffelsespris) og krediteres alt udrangeret Materiel (til Anskaffelsespris), medens Driftsregnskabet debiteres alt udrangeret Materiel (til Anskaffelsespris) med Fradrag af den indvundne Salgssum. I Overensstemmelse hermed er den for Finansaaret 1903—04 søgte Bevilling til Forøgelse af Statsbanernes rullende Materiel ligesom hidtil ført til Udgift under § 27 II. A. c., medens den kalkulerede Anskaffelsespris for det Materiel, der forventes udrangeret i det nævnte Finansaar, er ført til Afgang i den under § 27 II. A. opførte Hovedsum, og samtidig — med Fradrag af det anslaaede Nettoudbytte ved Udrangeringen — debiteret nærværende Konto jfr. nedenfor under C. Under Hensyn til, at det ved Udarbejdelsen af Finanslovsforslaget ikke med Sikkerhed kan vides, hvilke bestemte Lokomotiver og Vogne der ville blive udrangerede i det paagældende Finansaar, kunne de i saa Henseende opførte Beløb dog kun betragtes som ganske kalkulatoriske.

Et lignende Synspunkt vilde principielt være at lægge til Grund, hvor det drejer sig om Ombygning af bestaaende Anlæg paa Stationerne eller paa den frie Bane, saaledes at der fremkommer en Formueforøgelse, samtidig med at ældre Værdier gaa til Grunde. Men Vanskelighederne ved en i Enkelthederne gennemført principmæssig nøje korrekt Fordeling mellem Anlæg og Drift af Udgifterne til saadanne Udvidelser og Ombygninger ville være overmaade store. Grænserne ville ofte være saa flydende, at en nøjagtig Sondring ikke lader sig foretage, hverken under Arbejdet eller i Regnskaberne, og Nyttens ved at forsøge derpaa vil neppe staa i Forhold til Besværet. Praktisk taget vil den formaalstjenligste Løsning antagelig være den, at man fastsætter en — i og for sig ganske vist vilkaarlig — Adskillelse efter Summens Størrelse som Norm for, hvilke Udvidelsesarbejder der skulle bæres af Anlæg og hvilke af Driften. Man har i saa Henseende ment, at det kunde være tjenligt at fastsætte, at der paa Finanslovens § 27 fremtidig ikke optages noget Udvidelsesarbejde, hvortil den samlede Udgift ikke udgør 15,000 Kr., ligesom det i Sammenhæng hermed vil være naturligt, at hele den Sum, der hidtil aarlig er bleven bevilget til „mindre Udvidelser og Anskaffelser ved Statsbanerne“ overføres til § 6, jfr. nedenfor under A.

Det foran fremsatte bør dog ikke være til Hinder for, at navnlig en større Udgift bliver fordelt mellem Anlæg og Drift i Overensstemmelse med den principielt rette Fremgangsmaade, saafremt dette i det givne Tilfælde kan ske uden Vanskelighed. Derfor er der under nærværende Konto som B. opført en Del af det Beløb, som for Finansaaret 1903—04 søges bevilget til Forstærkning af Overbygningen paa den jyske Vestbane, idet Fordelingen er foretagen saaledes, at Formueforøgelsen føres paa § 27 og debiteres Anlægskapitalen, medens den Del af Beløbet, der maa betragtes som en Fornylsesudgift, bæres af Driftsbudgettet (jfr. nedenfor).

Hvad endelig angaar Udgifterne til Anskaffelse af Værktøj, Inventar m. v., har man fundet det rettest vedblivende at lade dem afholde af Driften, selv om det drejer sig om en Forøgelse af det hidtil benyttede, idet en Fordeling af Udgifterne paa dette Punkt vilde medføre betydelige praktiske Ulemper, uden at medføre nogen regnskabsmæssig Fordel af Betydning, i alt Fald saa længe det ikke drejer sig om Anskaffelse af meget store og kostbare Maskiner eller Redskaber.

Med Hensyn til de enkelte Poster paa nærværende Konto bemærkes i øvrigt følgende:

ad A. Samme Beløb som for tidligere Finansaar.